

тета. На практика той престава да съществува.

Преломен момент в дейността му настъпва едва в 1927 г., когато на 10 април с.г. трите съществуващи по това време комитета "Хаджи Димитър", "Добри Чинтулов" и "Паметник-пантеон" се сливат в "Изпълнителен комитет за въздигане паметник на войводата Хаджи Димитър в Сливен".^{12/} В състава на изпълнителния комитет влизат по двама представители от трите комитета и един представител на Сливенската културна дружба "Д-р Иван Селимински" в София. Сливането на трите комитета в един обединява финансовите им средства и възможности за построяване на паметника на Хаджи Димитър. Сливенската културна дружба "Д-р Иван Селимински" в гр. София, с която комитетът поддържа тесни връзки, възлага цялостното архитектурно проектиране и ръководство за построяване на паметника на сливенец – архитект Йордан Д. Йорданов.

По решение на Изпълнителния комитет на 8. VII. 1931 г. жури под председателството на Илия Гудев журира представените на конкурса проекти като присъжда първа премия на проекта носещ мото "Асеновец" с автор скулптура – сливенец – Стефан Пейчев.

С този конкурс се слага край на многобройните виджания за паметника на Хаджи Димитър.

Паметникът в днешния си вид се състои от архитектурна и от скулптурна част, които са съвместно дело на арх. Йордан Йорданов и скулптура Стефан Пейчев.

Върху постамент висок 11 метра изработен от владайски гранит, е поставена бронзова фигура на Хаджи Димитър висока 3,40 м. Централната фигура е поставена в два четириъгълни гранитни пояса. Горният (помалкия) има две врати: запад с барелефи на Климент Охридски и Иван Рилски, и източна с барелефите на Теодосий Търновски и Отец Паисий. Долният е с две големи врати с барелефи. Южният – манастирите "Св. Петка" и "Св. Богородица (Епикернейска)" и северният – Рилския и Зографския манастири.

От външната страна на големия пояс са направени осем ниши, в които са поставени бюстовете на видни сливенски възрожденци и революционери.